

Πεντηκοστάριον

Κυριακή τοῦ Παραλύτου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι
αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ
τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι
αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ
τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε

Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς
φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ
τῶν κεκοιμημένων. Ὁ Πρωτότοκος τῆς
κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν
γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν.
Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων
Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος
Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ
Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ
ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἦτταν
ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου,
καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ
Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε.
Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον,
τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι·
διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαίρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κάθισμα Β'.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πάντα ἀνθρώπινα, καταδεξάμενος,
πάντα ἡμέτερα, οἰκειωσάμενος,
προσηλωθῆναι ἐν Σταυρῷ, εὐδόκησας
ποιητά μου, θάνατον ἐλόμενος, ὑπομεῖναι
ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ
θανάτου λυτρώσης ὡς Θεός· διὸ ὡς ζωοδότῃ
βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου.

Δόξα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως,
καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἐγέρσεως,
θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον
Μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ
Ἄιδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον
ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται διὸ καὶ εὐχαρίστως
κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει
σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰ ἐπουράνια, πόθῳ ἠγάλλοντο,
καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ἐξίσταντο, ὅτε ἡ
ἄχραντος φωνή, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία
γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτι
τόν Πρωτόπλαστον, ἐκ θανάτου ἐρρύσατο·
διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαίρε ἀγνή
Παρθενομήτορ.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγῃ ὁρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄιδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ

ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ,
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθέने,
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Οκτωήχου ---

Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων
τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος,
ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί
ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώσας τὰ
μνήματα τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν
ἀναλλοίωτον, εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ
τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν
ἀνθρώπων.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ
Βαβυλῶνος καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν
ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπεύροντες δάκρυσιν
ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυν, ἐν χαρᾷ
ἀειζωΐας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα
ζῇ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν
ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν, τὴν δὲ ψυχὴν
σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν
πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, τῷ Πνεύματι
υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι
πάντοτε εἰσὶ.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα
ἀγιότης σοφία· οὐσιοὶ πᾶσαν γὰρ κτίσιν·

αὐτῷ λατρεύσωμεν· Θεὸς γάρ, ὡς Πατρί τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται, τῶν ἐντολῶν φάγονται· ζωηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου Ποιμενάρχᾳ, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (δὶς)

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἡγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακὶ περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἀγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης,

νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρόως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίου, Ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκολούθου.

Ἡ Ἁγία νέα Μάρτυς Κυριακὴ πυρὶ τελειοῦται.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεοτίμη ξίφει τελειοῦται.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα καὶ ὡς εἰκὸς τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχοι.

Τὸ ρῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.
Οὕτως ἱάμα τοῦτο ρῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν
λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ
θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς
οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν,
ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ὡδὴ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ
πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ'
ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος
Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ὡδὴ δ΄.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος
Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω,
φαισφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ε΄.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ
μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη,
καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὡδὴ ς΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς,
καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους
πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὡδὴ ζ΄.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος,
γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός,
καὶ διὰ πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας
ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία
τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν
ἑορτῇ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ
εὐλογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνῃ πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἀγίας τραπέζης)

Ἑωθινὸν 5.

κδ' 12 - 35

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίου ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὄνομα Ἑμμαοῦς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες καὶ ἔστε σκυθρωποί; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι ὀρθρῶν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ

σῶμα αὐτοῦ ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω καθῶς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεῦν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι· καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,

τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ

τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφύμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ᾧ ἡμῖν τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὡιδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως
παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα
τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ·
ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐξαναστάντα,
τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ·
ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ Καὶνὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον
θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν
κόσμου.

Ὡ θείας, ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου
φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω
ἔσσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ·
ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες
ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται
καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης
ἐσκυλεύθη.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον,
Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ
δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ
μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς
Βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Φωτίζον, φωτίζον.
Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς
τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ
κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν
πιστοί. Χαῖρε πύλη Κυρίου, χαῖρε πόλις
ἔμψυχε, χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον
φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε
εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ
Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη
τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς
ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον,
καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας,
θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, Ἀγνή
Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς
Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ·
ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίζ)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῦ Πάσχα.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος β'. Αντόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς
καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ
ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας
θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Παραλύτου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος β'. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος, καὶ
πανοικτίρμων Κύριος, Προβατικῇ
κολυμβήθρᾳ, τοῦ θεραπεῦσαι τὰς νόσους,
εὗρε δὲ κατακείμενον, ἄνθρωπον πλείστοις
ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν· Ἄρον τὸν
κράββατον, ἴθι, πρὸς τὰς ὁδοὺς τὰς εὐθείας.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος γ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ἦχος γ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φορικοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος γ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασιν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος γ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαгдаληνή, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος γ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὁψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ

διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής. Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιξαν· Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός,

ἐκλιπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες

εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὥς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὖρον Ἀγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὦ Πάσχα, λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾷς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, τὸν Παράλυτον οὐχ ἡ κολυμβήθρα ἐθεράπευσεν, ἀλλ' ὁ σὸς λόγος ἀνεκαίνισε, καὶ οὐδὲ ἡ πολυχρόνιος αὐτῷ ἐνεπόδισε νόσος, ὅτι τῆς φωνῆς σου ὀξυτέρα ἡ ἐνέργεια ἐδείχθη, καὶ τὸ δυσβάστακτον βάρος ἀπέρριψε, καὶ τὸ φορτίον τῆς κλίνης ἐβάστασεν, εἰς μαρτύριον τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τοῦ Πάσχα.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου - - -

Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους

περιπτυξώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ κατήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν Τροπάριον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ

ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.